

Δήλωση του Φοίβου Χαρίση και Ντάλιου Αργύρη στο ειδικό δικαστήριο
για τις ληστείες σε Φιλώτα και Πυργετό,
τη συμπλοκή στην Πεύκη
και τα ευρήματα στα σπίτια Βόλου και Καλλιθέας.

”Στην εποχή μας, όπως και σε περασμένες εποχές, άλλοι είναι μέσ’ τη φωτιά και άλλοι χειροκροτάνε...”

Για να αγωνιστείς πρέπει να ρισκάρεις. Να ρισκάρεις να χάσεις.

Από συναισθήματα και συντροφιές μέχρι και την ίδια την ελευθερία.

Όταν ρισκάρεις να ζήσεις στιγμές αντιεξουσίας, πρέπει να βουτήξεις και να καείς μέσα στη φωτιά... Αν μείνει κάποιος χρόνος, μετράς τις καμμένες σάρκες σου...Ειδάλλως τα μάτια καρφώνονται παγωμένα για πάντα στα σύνορα του ανέφικτου...

Άλλη μια ημερομηνία, άλλο ένα δικαστήριο με πάνω-κάτω τις ίδιες κατηγορίες. Αν και διαφοροποιούνται λιγάκι κάθε φορά, δεν έχει και καμία ιδιαίτερη σημασία. Εξάλλου εσείς δικάζετε και θα δικάζετε τη στάση ζωής μας κόντρα στο νόμο, τις άναρχες ονειροπολήσεις μας και τα ρίσκα τους στον αγώνα της καθημερινής ζωής. Και φυσικά εκείνα, τα λάθη, λάφυρα στις επιδιώξεις για καταδίκη μας.

Αναπνέοντας μέσα απ’ τη φυλακή, φροντίζουμε να κοιτάμε το ίδιο αμετανόητα το κομμάτι του ουρανού που μας αναλογεί, όπως και τότε έξω -ένα τότε που δεν σας πέφτει λόγος να γνωρίζετε- μαζί με φίλους και συντρόφους σχεδιάζαμε, ανατρέπαμε, παλεύαμε με όλη μας την καρδιά στον αγώνα για την ελευθερία. Είτε κινούμενοι ανώνυμα σε δευτερόλεπτα επίθεσης ξαφνιάζοντας το μητροπολιτικό χρόνο είτε βαδίζοντας δίπλα σε άλλους αγνώστους συντρόφους στο δρόμο.

Μη σας περνάει στιγμή απ’ το μυαλό ότι οι τιμωρίες σας θα “συνετίσουν” τις προθέσεις μας.

Γιατί αυτές τρέφονται και μπολιάζονται μέσα στην αδικία και τις απογοητεύσεις που παράγει ο κόσμος σας.

Γιατί αρνούνται πεισματικά να κλείσουν τα μάτια μπροστά στη γενική μιζέρια που και εσείς εκπροσωπείτε.

Γιατί τα βιώματά μας τόσα χρόνια στη σάπια κοινωνία σας, της απάθειας της αποξένωσης και της υποταγής είναι αρκετά για να μην κάνουμε βήμα πίσω.

Γιατί στην τελική αν κάτι έχει νόημα στον αγώνα που δίνουμε είναι ότι ΖΟΥΜΕ με αξιοπρέπεια την εποχή μας και αυτό δεν μπορείτε ούτε να το κρίνετε ούτε να το περιορίσετε όσα χρόνια και να μας κλείσετε στα σωφρονιστικά σας μπουρδέλα...

Αν μπορούσαμε να μαζέψουμε σ' ένα βιβλίο τον πόνο των ανθρώπων που καταδικάσατε, αν γινόταν να στιβάξουμε σε μια σελίδα τους αναστεναγμούς των καταδικασθέντων και τα σκληρά τους δάκρυα, τότε μια σφαίρα καρφωμένη στο κεφάλι σας θα ήταν "λίγη"...

Εσείς μαζί με τους εντολείς σας δημιουργείτε εντέχνως κλίμα τρομοϋστερίας για να μας καταδικάσετε με μεγάλες ποινές, να μας θάψετε σε φυλακές υψίστης ασφαλείας και να δικαιολογήσετε όλων των ειδών τα δικαστικά πραξικοπήματα πάνω στις ζωές μας. Για να δούμε στο τέλος την "επιτυχία" του έργου σας, το θαύμα του σωφρονισμού σας. Ας περιμένουμε με αγωνία αν θα κερδίσετε το στοίχημα που θέτετε: την εξόντωσή μας.

Να σας υπενθυμίσουμε πάντως ότι ο κόσμος σας έχει μεγαλύτερο προαύλιο από το ότι αυτό στις φυλακές και εκατομμύρια φυλακισμένες ψυχές, συνωστισμένες στους διαδρόμους της συνήθειας, της ρουτίνας, της εργασίας, των γαμημένων επαναλαμβανόμενων πήγαινε-έλα, ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ.

Πλάι στις επικηρυγμένες συνειδήσεις

Δίπλα στις καταζητούμενες ελευθερίες

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΑ

Χαρίσης Φοίβος

Ντάλιος Αργύρης

Φυλακές Κορυδαλλού 3/2/14